

Pierwsze doświadczenia z realizacji
projektu pt.

„Wsparcie osób z niepełnosprawnością
intelektualną (os. z zespołem Downa
oraz upośledzeniem w stopniu głębokim)”

Moduł dla osób głęboko
upośledzonych umysłowo

Krosno, 08.05.2009 r.

aktywne postawy społeczno-zawodowe
osób niepełnosprawnych intelektualnie

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Kim jest beneficjentka?

- Pani Jadwiga jest 20 letnią kobietą.
- Mieszka z rodzicami w małej miejscowości pod Krosnem, w województwie podkarpackim.
- Dotychczas większość czasu spędzała w domu rodzinnym.
- Jest uczestniczką Warsztatów Terapii Zajęciowej w Krośnie.
- Jej głównym, ulubionym zajęciem było oglądanie kolorowych czasopism – poradników dla kobiet.
- Pani Jadwiga przystąpiła do projektu po dokonaniu diagnozy i przygotowaniu dla niej Indywidualnego Planu Działania, który zakłada opanowanie umiejętności zmiatania dużą miotłą.

Uczona czynność – zamiatanie dużą miotłą

Stanowisko pracy beneficjentki

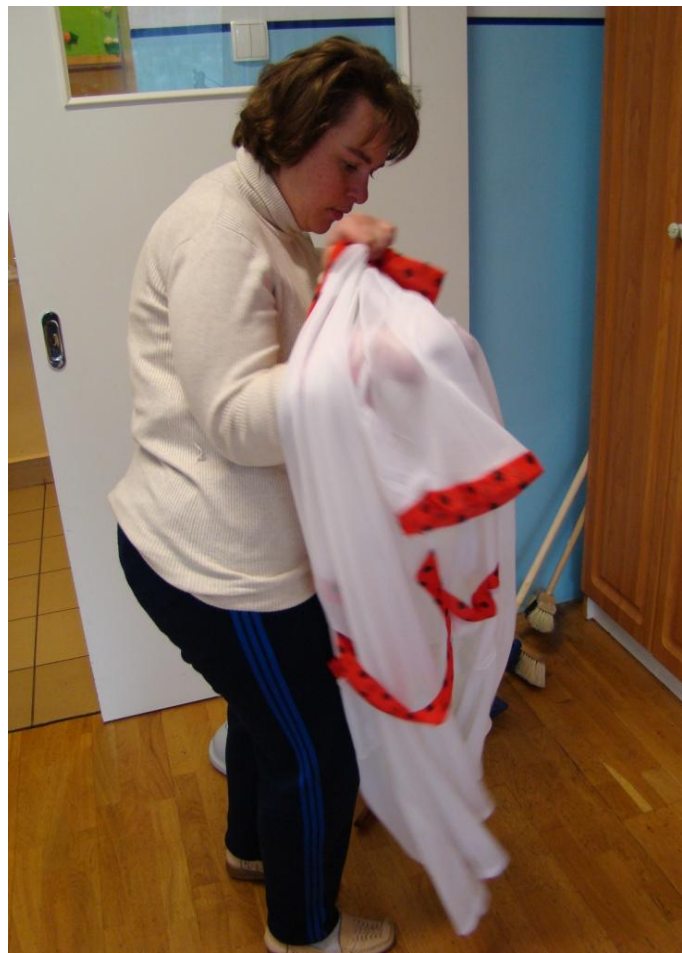
Beneficjentka zakłada strój roboczy.
Nie jest to łatwa dla niej czynność.

„Muszę się zastanowić, którą rękę najpierw włożyć do rękawa”.

„Za pierwszym razem nie wyszło,
spróbuję jeszcze raz...”.

„Jestem bardzo szczęśliwa!
Udało mi się, potrafię założyć fartuch”.

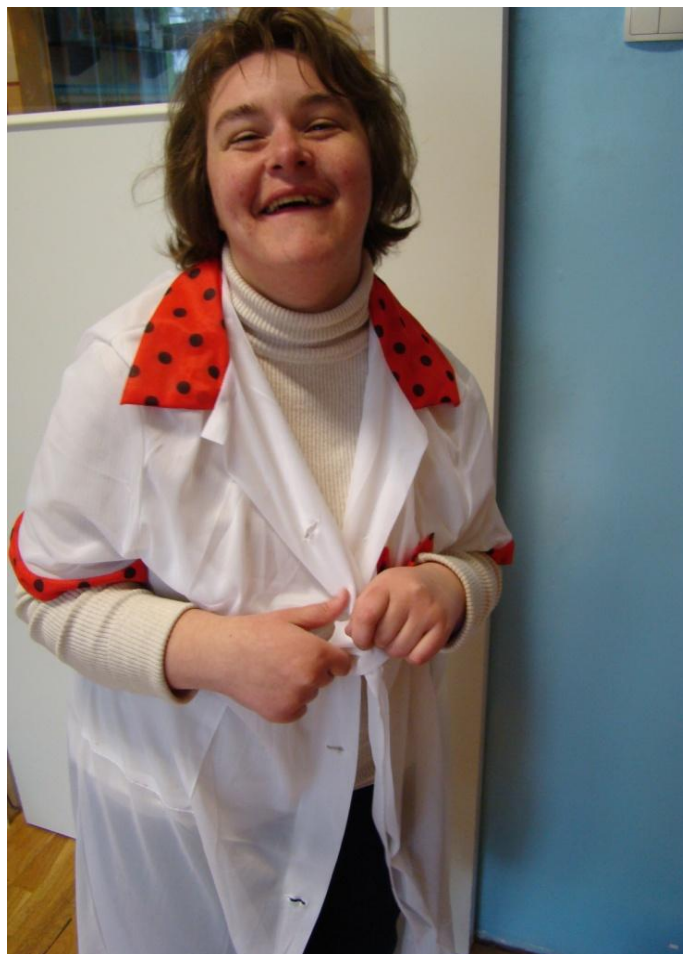

„A teraz muszę się postarać,
żeby zapiąć guziki”.

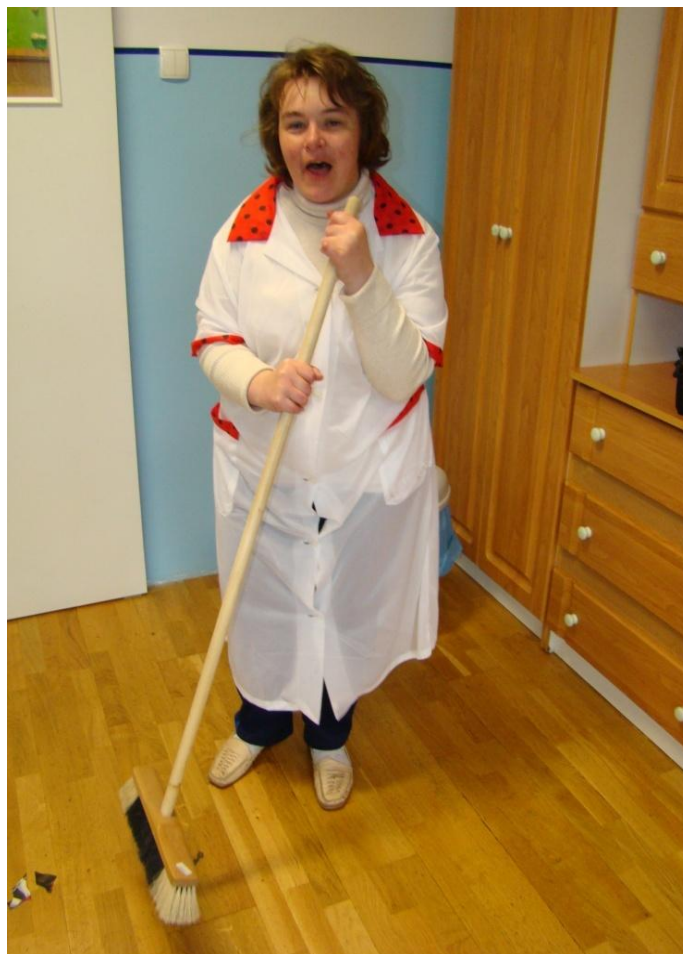

„Udało się, potrafię zapiąć guziki”.

„To jest moje narzędzie pracy – moja miotła.
Uczę się nią zmiatać”.

„Uczę się trzymać dużą miotłę,
podoba mi się to zajęcie”.

„Nie wiem, co mam dalej zrobić ze śmieciami”.

„Wezmę miotłę i szufelkę.
Spróbuję pozamiatać. Nie potrafię trzymać
dwóch rzeczy na raz w obu rękach”.

„Bardzo jestem skoncentrowana.
Obie ręce pracują równocześnie.
Bardzo to trudne dla mnie”.

„Potrafię zamieść śmieci miotłą na szufelkę –
udało mi się. Super !”

„A teraz przede mną trudniejsze zadanie –
wysypać śmieci z szufelki do kosza.
Ale jestem przejęta, czy doniosę je do kosza?”

„Potrafię to zrobić. Udało mi się!”

„Trochę rozsypałam na podłogę,
łatwiej mi będzie to pozbierać rękami.
Może nikt nie zauważy”.

„Zbieranie ręką papierów z podłogi do kosza to też jest dobre ćwiczenie palców rąk.
Tak mówi moja terapeutka”.

„Teraz umyję ręce po zakończonej pracy”.

„Moja zasłużona nagroda. Pyszny czekoladowy wafelek”.

„Bardzo lubię dostawać takie pyszne nagrody.
Terapeutka wie jak mnie nagrodzić”.

„Po pracy muszę się posilić.
Wzmocni mnie słodka herbata”.

„To są moi koledzy. Pracują ze mną.
Lubię z nimi przebywać”.

Dziękuję za uwagę.

Myśli Pani Jadwigi spisała Anna Armata, terapeutka

Pani Jadwiga jest wyjątkowym pracownikiem.
Cieszę się, że mam okazję z nią pracować i mogę
uczyć ją nowej aktywności. Beneficjentka
odpowiednio zmotywowana podejmuje pracę.

Wspólnie z mentorem dołożymy wszelkich starań,
by nasze wspieranie osób z głębokim
upośledzeniem umysłowym przebiegało wg planu.

Terapeuta: Anna Armata

Mentor: Michał Gazda